

Třešničky - Spirituál kvintet

- G Ami7 D G Ami7 D
1. Když Josef veselku chystal, byl už starý, skoro kmet,
G Ami7 D G Ami7 D
a dívka Marie čistá, galilejský květ.
2. Jednou se šli spolu projít, Josef nechtěl, ale šel,
vždyť byli jen krátce svoji a vzduch plný včel.
3. Jednou se šli spolu projít, byl červen - třešni čas,
a jak tam pod stromem stojí, zní Mariin hlas:
G Ami7 G Ami7
- *: "Moh' bys, Josífku, prosím, pár třešni natrhat,
G Ami7 G Ami7 D
já dítě pod srdcem nosím, a co když má hlad?"
D7
- R: Tu du du ...
- *: Tu Josef si začal rvát vlasy: "Ó, já jsem naletěl,
kdopak moh' setřít asi tvoji nevinnosti pel?"
- *: "Víš, já mám trpělivost svatou, ale, to ti povídám,
ať ten, kdo je dítěti tátou, mu podá třešně sám!"
- *: A zatímco Josef tu běsní, náhle dětský hlásek slyš:
"Sehni se, milá třešni, k mojí mamince blíž!"
- *: A hle, strom se k zemi sklání, Marie trhá s úsměvem
a Josef nemá ani zdání, jak z té šlamastyky ven.
- R:
4. "Můj Bože, já se tolik stydím, ale řekni, Pane náš,
kdy chceš přijít mezi lidi, kdypak narodit se máš?"
- *: "Já myslím tak šestého ledna, v době vánoc, v noční čas,
až se zjeví hvězda neposedná, tehdy přijdu mezi vás."
- *: Roky skáčou jako hříbě, ale když se snese sníh,
lidé zpívají si příběh o těch třech a o třešních.
- *: Ta da da ...